13/06/2022

Εσπερινός του Αγίου Πνεύματος στην ενορία Αγίας Τριάδος Πανοράματος Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή της Πεντηκοστής το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό της εορτής του Αγίου Πνεύματος και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος στο Πανόραμα Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς σήμε-ρα, καί ἡ Ἐκκλησία μας ἑόρτασε τήν ἐπι-δη-μία τοῦ Παρα-κλή-του Πνεύ--μα-τος στούς μαθη-τές τοῦ Χρι-στοῦ. Ἑόρτασε ἕνα μοναδικό θαῦ-μα, τό ὁποῖο κατά ἕναν τρόπο συνεχίζεται ἀνά τούς αἰῶνες μέσα στήν Ἐκκλη-σία, καθώς τό Ἅγιο Πνεῦμα δέν εἶναι κάτι στατικό καί ἀνενεργό, ἀλλά

μεταδίδεται στούς πι-στούς διά τῶν ἱερῶν μυστηρίων καί ἀλλοιώ-νει καί ἐμᾶς, ὅπως ἀλ-λοίωσε καί τούς μαθητές τοῦ Χρι-στοῦ στό ὑπερῶο τῆς Ἰερουσαλήμ.

Τί εἶναι ὅμως τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο τι-μοῦ---με σήμερα καί τό ὁ-ποῖο καθημερινά ἐπι-κα-λούμεθα; Εἶναι τό τρίτο πρό-σω-πο τῆς Ἁγίας Τριά-δος, τό πρό-σωπο πού μετέχει στό σχέδιο τῆς θείας οἰκο-νομίας γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί ἀνα-λαμ--βά-νει τήν ὁλοκλήρωσή του.

Ἡ συμμετοχή του στό σχέδιο αὐτό προαναγγέλλεται ἀπό τόν ἀρχάγ-γε-λο Γα-βριήλ, ὅταν στήν ἐρώτηση τῆς Παναγίας Παρθένου κατά τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της, πῶς θά γίνει Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἁπαντᾶ λέγοντας: «Πνεῦμα ἅγιον ἐπε-λεύσεται ἐπί σέ καί δύ-ναμις Κυρίου ἐπι-σκιά-σει σε». Διά τοῦ Ἁγίου Πνεύ-ματος πραγ-μα--το--ποι-εῖται, λοιπόν, ἡ ἐναν-θρώ-πηση τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί διά τοῦ Ἁγίου Πνεύ-ματος πραγματο-ποι---εῖ-ται ἡ θέωση τοῦ ἀν-θρώπου. Διότι, ἄν χω--ρίς τό Πανάγιο Πνεῦμα δέν μπο-ροῦ--σε ἡ Παναγία νά γί-νει Μη-τέρα τοῦ Χρι-στοῦ, κατά μείζονα λόγο χωρίς αὐτό δέν μπο-ρεῖ ὁ ἄν-θρωπος νά προσεγγίσει τόν Θεό, δέν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ἐπιτύχει τίποτε καλό καί νά ἀποκτήσει κα-μία ἀρετή, ὅσο καί ἐάν ἀγωνίζεται, ὅσο καί ἐάν προσπαθεῖ καί κοπιά-ζει. Διότι ὅλες οἱ ἀρετές, ὅπως γρά-φει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦλος στήν ἐπι-στολή του πρός τούς χριστιανούς τῆς Γα-λατίας, εἶναι καρποί τοῦ Παναγίου Πνεύ---μα-τος. «Ὁ καρπός τοῦ Πνεύ-μα-τος», λέγει, «ἐ-στίν ἀγά-πη, χαρά, εἰ-ρήνη, μα-κρο-θυμία, χρη-στότης, ἀγα-θωσύνη, πί-στις, πρα-ότης, ἐγ-κρά-τεια».

Ὅλες αὐτές οἱ ἀρετές καί ἄλ-λες πολλές, τίς ὁποῖες δέν ἀνα-φέρει ἐδῶ ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος εἶναι τά γνω-ρί-σμα-τα τοῦ χρι-στια-νοῦ, εἶ-ναι αὐτά πού χαρακτη-ρί--ζουν τή ζωή στή βα-σι-λεία τοῦ Θεοῦ καί εἶναι ἀποτέ-λεσμα τῆς χάρι-τος τοῦ Ἁγίου Πνεύ-μα-τος. Χωρίς αὐτές ὁ ἄν-θρωπος δέν μπορεῖ νά γίνει μέ-τοχος της, ἀλλά καί χωρίς τό Ἅγιο Πνεῦ--μα δέν μπορεῖ νά ἀπο-κτήσει κανένα ἀπό αὐτά τά γνωρίσματα. Γι᾽ αὐτό καί τό Ἅγιο Πνεῦ-μα ὀνο-μάζεται «θη--σαυ-ρός τῶν ἀγαθῶν καί ζω-ῆς χορηγός». Εἶ-ναι, δηλαδή, ὁ δια-χει-ρι-στής ὅλων τῶν ἀγαθῶν, εἶ-ναι ὁ χορηγός ὅλων τῶν καλῶν, εἶναι αὐτός πού ἐπισφραγίζει τή δω-ρεά τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, ἀλλά καί αὐ-τός πού τοῦ ἐξασφα-λί-ζει μέσω τῶν δωρεῶν του τήν αἰώνιο ζωή.

Δυστυχῶς, ὁ σύγ-χρο-νος ἄνθρω-πος ἀνα-ζη--τᾶ ἐναγωνίως τά ἐπί-γεια ἀγα-θά, ξεχνώντας τίς περισσό-τε-ρες φορές πόσο φθαρτά καί πρόσ--καιρα εἶναι ὅλα αὐτά· ξε-χνώ--ντας ὅτι τά ἀγαθά πού πρέπει νά ἀνα-ζητᾶ εἶναι τά αἰώνια, εἶναι ὁ πλοῦ-τος τῶν ἀρε--τῶν πού θησαυ-ρί-ζε-ται στό οὐ-ρά-νιο θη-σαυ-ροφυλά-κιο, ἐκεῖ ὅπου δέν κινδυνεύει νά χα-θεῖ ἤ νά κατα-στρα-φεῖ, ἐκεῖ ὅπου «οὔτε σής οὔτε βρῶσις ἀφανίζει οὔτε κλέ-πται διο-ρύσ-σου-σι καί κλέ-πτουσι».

Ἀναζητᾶ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας τά ὑλικά ἀγα-θά, θυσιάζοντας πολλές φορές τά πάντα γιά νά τά ἀποκτήσει, καί ἀγνοεῖ τά πνευ-ματικά. Ἀλλά καί ὅταν σκέπτεται τά πνευ-ματικά καί ὅταν τά θυμᾶται, συχνά νομίζει ὅτι μπορεῖ νά τά ἀπο-κτήσει μέ τίς δικές του δυνάμεις καί μέ τή δική του προσπάθεια.

Βεβαί-ως, χρειάζεται καί ἡ συμ-με-τοχή τοῦ ἀνθρώ-που, χρειάζεται καί ἡ προσπάθειά του γιά νά ἀποκτήσει τά πνευμα-τι-κά ἀγαθά, γιά νά ἀπο-κτήσει τίς ἀρετές, ἀλλά εἶναι ἀνα-γκαία καί ἀπα---ραίτητη ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία πολ-λές φορές ἀγνοοῦμε καί δέν ὑπο-λογίζουμε, νομίζοντας ὅτι μποροῦ-με νά ἀπο-κτή-σουμε τίς ἀρετές πού ἐπιδιώκουμε, νά ἀπο-κτήσουμε τά ἀγαθά τῆς αἰωνίου ζωῆς, μόνο μέ τίς δικές μας δυνά-μεις.

Καί ἐνῶ γιά τίς ὑλικές ἀνά-γκες τῆς ζωῆς μας συχνά ἀναζητοῦμε καί ἐπιδι-ώ--κουμε νά βροῦμε βοη-θούς καί συμ-παραστάτες, γιά τίς πνευ--ματι-κές μας ἀνάγκες ἀγνοοῦ-με τήν προσ-φο-ρά τοῦ θείου χορη-γοῦ μας, ἀγνοοῦμε τήν προσ--φορά τοῦ Πα-να-γίου Πνεύματος, πού μᾶς χορηγεῖ ὄχι μόνο τή χάρη του σ᾽ αὐ-τή ζωή, ἀλλά καί μᾶς χαρίζει, ὡς «ζωῆς χο-ρη--γός», τή μακαριότητα καί τῆς αἰω--νίου ζωῆς, καί ἔτσι κινδυ-νεύουμε νά ἀποτύχουμε στόν στόχο μας, ἐάν δέν ἀντιληφθοῦμε καί δέν ἀξιοποιήσουμε τήν προσφορά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Γι᾽ αὐτό τι-μώντας τό Πα-νάγιο Πνεῦ-μα ἄς μάθουμε νά προσ--φεύ-γουμε πρός αὐ-τό καί νά ζητοῦμε τή βοήθειά του καί τή χάρη του, γιά νά ἐπιτύχουμε ὄχι τά ἐπίγεια ἀλλά τά ἐπουράνια ἀγαθά. Ἄς μάθουμε νά τό παρακα-λοῦμε νά μᾶς χαρίζει καρπούς ἀρετῶν καί νά εἶναι χορη-γός ὄχι μόνο τῶν πνευ-ματικῶν ἀγα-θῶν στή ζωή μας ἀλλά καί τῆς βασι-λείας τῶν οὐρα-νῶν.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ